

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 8898

гр. София, 30.11.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII ТРИЧЛЕНЕН СЪСТАВ,
в закрито заседание на 30.11.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Антони Йорданов

като разгледа дело номер **11591** по описа за **2020** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от АПК.

Образувано е по жалба на З. Й. П., против Заповед № РД 09-3310/18.11.2020г., издадена от министъра на образованието и науката. С оспорването е направено искане за спиране на изпълнението, което е и предмет на настоящото производство.

Ответникът – министърът на образованието и науката, в съпроводителното писмо към административната преписка, оспорва жалбата и изразява становище за неоснователност на искането за спиране на акта.

Съдът след като се запозна с жалбата и приложените по делото писмени доказателства намира следното :

Искането за спиране е процесуално допустимо, но по същество е неоснователно:

Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на чл. 166, ал. 2 от същия кодекс. В този смисъл е и ТР № 5/2009 г. на Общото събрание на съдиите във ВАС.

Заповедта е издадена по реда на чл. 73 от Административнопроцесуалния кодекс, публикувана е на интернет страницата на Министерството на образованието и науката, съответно на интернет страницата на регионалната административна структура и подлежи на предварително изпълнение.

Законовата презумпция за високата обществена значимост на защитените обществени отношения, а именно въвеждането на противоепидемични мерки, които целя осигуряването на живота и здравето на гражданите, е основанието за допускане на предварително изпълнение на този вид принудителни мерки по силата на закона. С оглед на това, предпоставка за постановяване на неговото спиране е наличието на друг противопоставим интерес, който по степен на важност е от категорията на

изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК. В тежест на жалбоподателя в административния процес е да установи наличието на обстоятелства, при които спирането на изпълнението на оспорената заповед е основателно.

За да бъде уважено това искане, в тежест на молителя е да посочи вредите и да представи доказателства за вида им и за вероятността те да настъпят, ако обжалваният административен акт бъде изпълнен преди съдът да се произнесе по неговата законосъобразност.

При допуснато по силата на изрична разпоредба на приложимия за случая закон предварително изпълнение, наличието на ценност от вида на изброените в чл.60, ал.1 от АПК е презюмирано от законодателя необоримо. Затова защитата по чл.166 от АПК има за предмет не установяването на липса на ценност от изброените в чл.60, ал.1 от АПК, каквито са доводите на молителя, а кумулативното наличие на две предпоставки: 1 друг противопоставим интерес- „значителна или трудно поправима вреда”, която ще настъпи пряко за лицето, което дължи изпълнение на ИАА; 2. настъпването на нови обстоятелства. Заявените по делото обстоятелства, с които молителят аргументира искането за спиране на предварителното изпълнение не обуславят неговата основателност по смисъла на чл.166, ал.2 от АПК. Твърдяната вреда не е обоснована с доказателства в горния смисъл, а и не се сочат нови обстоятелства.

Наред с това, настоящият състав следва да отбележи, че евентуално претърпените вреди, които се твърдят от оспорващата страна, подлежат на последващо обезщетяване в отделно исково производство в случай на отмяна на оспорената заповед.

При това положение не може да се приеме, че са налице основания за спиране на допуснатото от закона предварително изпълнение на постановеното решение.

По изложените съображения, Административен съд, С.-град, XXIII-ти касационен състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на З. Й. П. за спиране на допуснатото по закон предварително изпълнение на оспорената с жалбата Заповед № РД 09-3310/18.11.2020г., издадена от министъра на образованието и науката.

Определението, в частта му, с която се оставя без уважение искането за спиране на оспорваната заповед подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховен административен съд, в 7-дневен срок от съобщението.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

ЧЛЕНОВЕ